

Latvija

Šī datu izlase sniedz pārskatu par Latvijas izglītības sistēmu raksturojošām iezīmēm. Datu izlase balstās ziņojumā "Īsumā par izglītību 2024" (*Education at a Glance 2024*) apkopotajā informācijā. Atbilstoši šī gada ziņojuma tematiskajai ievirzei, tajā ir uzsvērti vienlīdzības un taisnīguma jautājumi izglītībā. Datu atsauces gads šajā izlasē ir pēdējais gads, par kuru pieejami dati.

Svarīgākie fakti

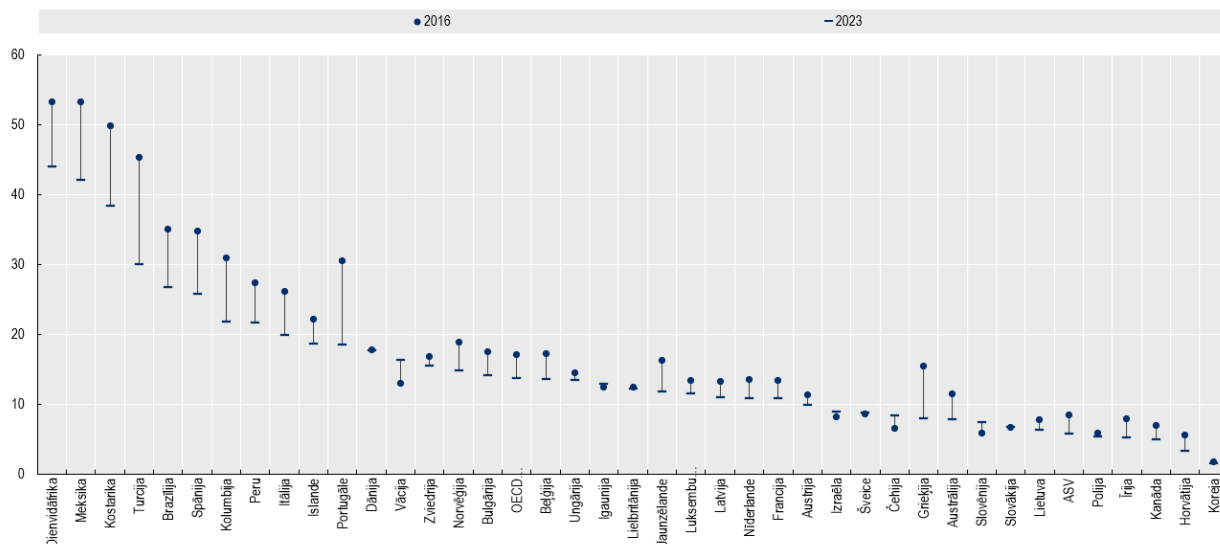
- Nodarbinātības iespējas lielā mērā ir atkarīgas no izglītības: Latvijā no pieaugušajiem 25-34 gadu vecumā bez vidējās izglītības nodarbināti ir tikai 65%, savukārt ar vidējo izglītību ir nodarbināti 77% pieaugušie, un ar augstāko - 87% pieaugušie. Šie nodarbinātības rādītāji ir līdzīgi attiecīgajiem OECD vidējiem rādītājiem, proti, nodarbināti ir 61% tiem, kuriem nav vidējās izglītības, 79% no tiem, kam ir vidējā izglītība, un 87% no tiem, kuriem ir augstākā izglītība.
- Darbspējas vecuma Latvijas iedzīvotājiem (no 25 līdz 64 gadiem), kuri nav ieguvuši vidējo izglītību, ienākumi ir par 13% zemāki nekā šīs vecuma grupas iedzīvotājiem ar vidējo izglītību. Lai gan 25-64 gadus veciem pieaugušajiem šī atšķirība ir mazāka nekā OECD vidēji, to nevar teikt par gados jaunākiem pieaugušajiem bez vidējās izglītības ieguves Latvijā: pieaugušie vecumā no 25 līdz 34 gadiem bez vidējās izglītības nopelna tikai 78% no tā, ko nopelna jauni pieaugušie ar vidējo izglītību, salīdzinot ar 85% OECD valstīs vidēji.
- Laikposmā no 2015. līdz 2021. gadam Latvijā ieguldījumi bērnu agrīnā izglītībā attiecībā pret iekšzemes kopproduktu (IKP) pieauga par 40%, kas ir viens no straujākajiem pieaugumiem OECD valstīs (vidēji 5%) tajā pašā periodā.
- Atšķirībā no vairuma citu OECD valstu, bērni (0-2 gadus veci) no zemāko ienākumu terciļes ģimenēm tikpat lielā mērā piedalās izglītībā un aprūpē kā tie, kuru ģimenēm ir visaugstākie ienākumi: 34% bērnu katrā ienākumu terciļē Latvija piedalās agrīnā izglītībā un aprūpē. Tomēr līdzdalība 0–2 gadus vecu bērnu vidū kopumā Latvija (34%) atpaliek no OECD vidējā rādītāja (40%), kas liecina, ka joprojām pastāv iespējas paplašināt bērnu līdzdalību agrīnajā izglītībā un aprūpē Latvijā.
- 2022./2023. mācību gada sākumā 18 no 21 OECD valsts, par kurām pieejami dati vidējās izglītības pakāpē, ziņoja par pilnībā kvalificētu skolotāju vakancēm. Latvija saskaras ar skolotāju vakancēm visās izglītības pakāpēs visos mācību priekšmetos. Centieni novērst skolotāju nepietiekamību ietver ievadprogrammu ieviešanu un mentoringu jaunajiem skolotājiem, atbalstot viņu profesionālo pilnveidi.
- 2023. gadā pamatizglītības otrā posma (7.-9. klase) skolotāju faktiskās algas Latvijā sasniedza 34 357 USD (salīdzinājumā ar vidēji 56 462 USD OECD valstīs), kas ir par 80% vairāk nekā regulējumā noteiktā minimālā alga (sākuma alga ar minimālo kvalifikāciju) 19 043 USD apmērā. Atšķirība starp faktiskajām algām un regulējumā noteikto minimālo likmi daļēji skaidrojama ar skolotāju struktūru (pēc kvalifikācijas un pieredzes), skolotājiem, kas strādā virsstundas, kā arī prēmijām un piemaksām par papildu ar darbu saistītiem uzdevumiem (4. attēls). Lai gan skolotāju algu palielināšana ir viena no izglītības politikas prioritātēm Latvijā, jau tagad pastāv finansiāli stimuli dažādiem pienākumiem, kas nav saistīti ar mācīšanu klasē, palīdzot izskaidrot dažas atšķirības starp regulējumā noteikto un faktisko atalgojumu. Piemēram, skolotāju dalība profesionālajā pilnveidē ir obligāta. Savukārt par skolotāju dalību mentoringa programmās jauno skolotāju atbalstam skolas lemj patstāvīgi, un, lai gan var pastāvēt finansiāla kompensācija, arī par to skolas un skolu vadība lemj patstāvīgi.

Izglītības iestāžu rezultāti un mācīšanās ietekme

- Pieaugušie, kuri nav ieguvuši vidējo izglītību, visa mūža garumā ir pakļauti ievērojamam zemāku sociālo un darba tirgus rezultātu riskam. Daudzās valstīs prioritāte ir bijusi tādu jauniešu īpatsvara samazināšana, kuriem nav vidējās izglītības, un viņu īpatsvars laikposmā no 2016. līdz 2023. gadam ir samazinājies 28 no 35 OECD dalībvalstīs. Tas pats attiecas uz Latviju, kur liels uzsvars tiek likts uz profesionālās vidējās izglītības iegūšanu, un to 25–34 gadus veco personu īpatsvars, kuras nav ieguvušas vidējo izglītību, laikposmā no 2016. līdz 2023. gadam ir samazinājies par 2 procentpunktiem. Latvijas 11% pieaugušo īpatsvars vecumā no 24 līdz 35 gadiem, kuriem nav vidējās izglītības, 2023. gadā bija par 3 procentpunktiem zemāks nekā vidēji OECD (1. attēls).
- Sarežģītā darba tirgus situācija, ar ko saskaras darba ņēmēji bez vidējās izglītības, atspoguļojas nodarbinātības rādītājos 25–34 gadus vecu iedzīvotāju vidū. Latvijā ir nodarbināti 65% iedzīvotāju vecumā no 25 līdz 34 gadiem, kuriem nav vidējās izglītības, salīdzinājumā ar 77% personu ar vidējo izglītību. Atbilstošie OECD vidējie rādītāji ir attiecīgi 61% un 79%. Turklāt lielākajā daļā OECD valstu darba ņēmēji, kuriem nav vidējās izglītības, ir pakļauti riskam nopelnīt ļoti zemas algas. Latvijā 24% iedzīvotāju 25–64 gadu vecumā, kuri ieguvuši vidējo izglītību, gūst pusi no ienākumiem vai mazāk par to, salīdzinot ar 15% darba ņēmēju ar vidējo izglītību un 4% darba ņēmēju ar augstāko izglītību. Visā OECD attiecīgie īpatsvari ir 28%, 17% un 10%.
- Spēcīgs darba tirgus un arvien lielāka līdzdalība izglītībā ir sekmējuši to, ka lielākajā daļā OECD dalībvalstu ir samazinājies to 18–24 gadus veco jauniešu īpatsvars, kuri nemācās, nestrādā un neapgūst arodu (NEET). Visā OECD vidējais NEET rādītājs laikposmā no 2016. līdz 2023. gadam samazinājās no 16,0% līdz 13,7%. Latvijā NEET īpatsvars samazinājās no 16,0% līdz 14,4%.
- Meitenēm un sievietēm ir labāki izglītības rezultāti nekā zēniem un vīriešiem, un daudzos gadījumos atšķirība palielinās. Tas atspoguļojas dzimumu atšķirībās izglītības ieguvē. Visās OECD dalībvalstīs sievietēm vecumā no 25 līdz 34 gadiem ir tikpat liela iespēja, ja ne pat lielāka, nekā viņu vienaudžiem vīriešiem, iegūt augstāko izglītību (54% sievietēm salīdzinājumā ar vidēji 41% vīriešiem OECD valstīs). Ar augstāko izglītību ieguvušo īpatsvaru 57% sievietēm un 34% vīriešiem, Latvijā plaša ir daudz plašāka, salīdzinot ar attiecīgajiem vidējiem rādītājiem OECD valstīs.
- Lai gan meitenes un sievietes izglītībā nepārprotami pārspēj zēnus un vīriešus, ienākot darba tirgū, aina ir pretēja; galvenie darba tirgus rezultātu rādītāji sievietēm kopumā ir sliktāki nekā vīriešiem. Sievietes vecumā no 25 līdz 34 gadiem retāk tiek nodarbinātas nekā vīrieši, un šī atšķirība parasti ir vislielākā tiem, kuri nav ieguvuši vidējo izglītību, un vismazākā atšķirība tiem, kuriem ir augstākā izglītība. Latvijā nodarbinātas ir tikai 53% jaunu sieviešu, kuru iegūtā izglītība ir zemāka par vidējo, savukārt jaunu vīriešu attiecīgais īpatsvars ir 72% (attiecīgie OECD vidējie rādītāji ir 47% un 72%). Turpretī 85% jaunu sieviešu ar augstāko izglītību ir nodarbinātas, savukārt jaunu vīriešu attiecīgais īpatsvars ir 91% (attiecīgie OECD vidējie rādītāji ir 84% un 90%). Tomēr augstākās izglītības ieguve nepalīdz samazināt vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirības. Visās OECD valstīs jaunas sievietes ar augstāko izglītību pelna vidēji 83% no savu vienaudžu vīriešu algas, savukārt Latvija attiecīgā daļa ir 70%. To sieviešu vidū, kurām ir vidējā izglītība, jaunas sievietes pelna vidēji 84% no algas, ko saņem viņu vienaudži vīrieši visā OECD, Latvijā šī daļa ir 67%.
- Izglītības pakāpe, līdz kādai mācās vecāki, spēcīgi ietekmē viņu bērnu izglītības līmeni. Latvijā 67% iedzīvotāju vecumā no 25 līdz 64 gadiem, kuriem vismaz viens no vecākiem ir ar augstāko izglītību, arī ieguva augstāko izglītību. Turpretī tikai 13% iedzīvotāju vecumā no 25 līdz 64 gadiem, kuru vecākiem nav vidējās izglītības, paši ir ieguvuši augstāko izglītību. Šie rādītāji ir zemāki par OECD valstīs novērotajiem vidējiem rādītājiem – attiecīgi 72% un 19%.

1. attēls. 25-34 g. v. jauniešu, kuru izglītība ir zemāka par vidējo, īpatsvara pārmaiņas (2016. un 2023. gads)

procenti

1. OECD vidējais rādītājs ir iegūts no visu valstu, kurām ir pieejami un salīdzināmi dati par abiem gadiem, nesvērtā vidējā rādītāja.

Valstis ir sakārtotas dilstošā secībā atbilstoši to 25-34 g. v. jauniešu īpatsvaram, kuru izglītība ir zemāka par vidējo, 2023. gadā.

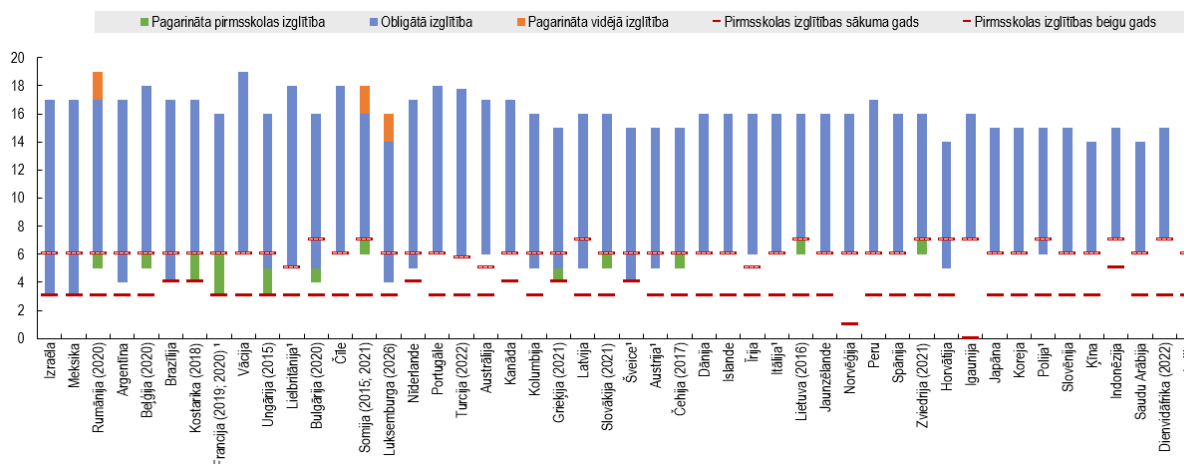
Avots: OECD (2024), [A2.2. tabula](#). Vairāk skat. "Īsumā par izglītību 2024" nodaļā par datu avotiem, metodoloģiju un tehniskajām piezīmēm. (<https://doi.org/10.1787/e7d20315-en>).

Pieklūve izglītībai, līdzdalība un pāreja no vienas izglītības pakāpes nākamajā

- Bērnu aprūpes un bērna kopšanas atvaļinājuma politika dažādās valstīs ievērojami atšķiras. Ģimenes ar zemiem ienākumiem īpaši ietekmē tā sauktais bērnu aprūpes pārrāvums, laikposms starp apmaksāta bērna kopšanas atvaļinājuma beigām un bezmaksas bērnu agrīnās izglītības un aprūpes vai obligātās izglītības uzsākšanu. Septiņās OECD valstīs, tostarp Latvijā, bērnu aprūpē nav pārrāvuma, jo bezmaksas agrīnā izglītība vai obligātā izglītība sākas tūlīt pēc apmaksāta bērna kopšanas atvaļinājuma beigām.
- Dalība bērnu agrīnā izglītībā un aprūpē ir īpaši svarīga bērniem no nelabvēlīgā situācijā esošām ģimenēm. Latvijā, atšķirībā no vairuma citu OECD valstu, bērni vecumā no 0 līdz 2 gadiem no zemāko ienākumu ģimeņu terciles piedalās agrīnajā izglītībā un aprūpē tikpat lielā mērā kā bērni no terciles ar visaugstākajiem ienākumiem, t.i., 34% bērnu no katras ienākumu terciles. Vidēji OECD valstīs tikai 32% bērnu no zemāko ienākumu terciles ģimenēm piedalās agrīnajā izglītībā un aprūpē, saīdinot ar katru otro bērnu no augstāko ienāku terciles ģimenēm (50%).
- Dalība agrīnajā izglītībā palīdz samazināt atšķirības attīstībā, kas dažus bērnus nostāda nelabvēlīgā situācijā, viņiem iestājoties sākumskolā. Vairumā OECD valstu lielākā daļa bērnu tiek uzņemti pirmsskolas izglītībā vienu gadu pirms pamatzglītības sākuma. Latvijā šajā vecuma grupā pirmsskolas izglītībā piedalās 98% bērnu, apsteidzot OECD vidējo rādītāju – 96%.
- Lai gan lielākā daļa bērnu un jauniešu piedalās izglītībā arī gados pirms un pēc obligātās izglītības, ne visi to dara. Lai palielinātu izglītības iestādēs reģistrēto bērnu un jauniešu skaitu, divpadsmit OECD dalībvalstis un kandidātvalstis pēdējo desmit gadu laikā ir palielinājušas obligātās izglītības ilgumu. Latvija nepieder šai grupai. Obligātā izglītība Latvija ilgst no 5 līdz 16 gadu vecumam kopumā 11 gadus, kas ir identiski OECD vidējam rādītājam (2. attēls).

2. attēls. Obligātās izglītības ilgums (2022. gads)

gadi

Piezīme: iekavās norādītais gads ir tas, kurā tika veiktas izmaiņas rīcībpolitikā attiecībā uz obligātās izglītības ilgumu. Turklāt pagarināta pirmsskolas izglītība un pagarināta vidējā izglītība attiecas uz atbilstošā līmeņa pagarinājumu kopš 2013. gada.

1. Ir arī citi obligāti pasākumi, kas jāpabeidz līdz ar obligātās izglītības beigām (skat. B2.1. tabulu).

Valstis ir sakārtotas dilstošā secībā atbilstoši obligātās izglītības ilgumam.

Avots: OECD (2024), [B2.1. attēls](#). Vairāk skat. "Īsumā par izglītību 2024" nodaļā par datu avotiem, metodoloģiju un tehniskajām piezīmēm (<https://doi.org/10.1787/e7d20315-en>).

- Mācību gada atkārtošana ir izplatīta daudzās valstīs, lai dotu skolēniem vairāk laika mācību satura apguvei, lai gan šis pieejas efektivitāte tiek apspriesta. Latvijā 0,6% sākumskolas, 1,3% pamatzglītības otrā posma un 0,5% vispārējās vidējās izglītības skolēnu atkārtu mācību gadu vēlreiz tajā pašā izglītības pakāpē, savukārt OECD vidējais rādītājs ir 1,5% sākumskolā, 2,2% pamatzglītības otrajā posmā un 3,2% vidējās izglītības pakāpē.
- Vīrieši ir ievērojami mazāk pārstāvēti augstākajā izglītībā, un lielākajā daļā valstu šī atšķirība palielinās. Latvijā 58% no augstākās izglītības studijas uzsākušajiem ir sievietes, OECD vidējais rādītājs ir 56%. Tā kā sievietes arī biežāk nekā vīrieši pabeidz iesāktās studiju programmas, atšķirība absolventu vidū ir vēl lielāka (sk. "Īsumā par izglītību 2022"). Tomēr visās OECD valstīs pastāv lielas atšķirības studiju virzienos. Latvijā tikai 13% sieviešu, kas uzsāka studijas, izvēlējās studēt dabaszinātnes, tehnoloģijas, inženierzinātnes un matemātiku, savukārt tikai 1% vīriešu uzsāka studijas izglītības zinātņu jomā.
- Daudzas valstis cenšas piesaistīt ārzemju studentus, kas iebruukuši studēt, jo viņi parasti maksā augstāku maksu par studijām, un, ja viņi nolemj palikt valstī pēc absolvēšanas, ienes vērtīgas prasmes darba tirgū. Visā OECD kopumā 6% no visiem augstākās izglītības studentiem 2022. gadā ir ārzemju jeb starptautiski mobilie studenti. Latvijā šis īpatsvars ir 13%, kas ievērojami palielinājies, salīdzinot ar 4% 2013. gadā.

Izglītībā ieguldītie finanšu līdzekļi

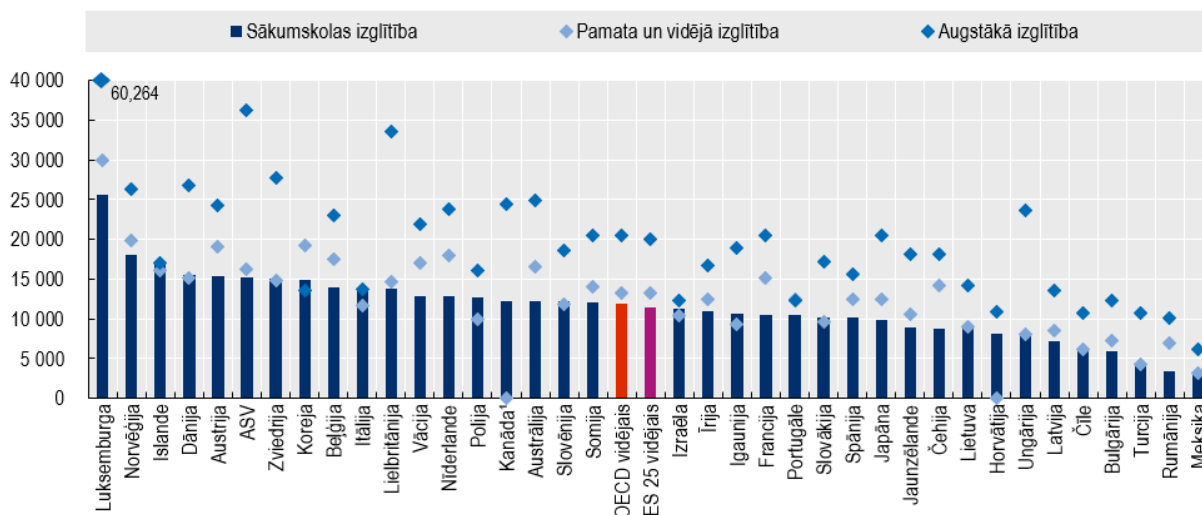
- Vidējie izdevumi gadā vienam skolēnam/studentam no sākumskolas līdz augstākajai izglītībai (ieskaitot pētniecību un attīstību) Latvijā ir USD 9 151, kas ir mazāk nekā OECD vidējais rādītājs USD 14 209. Tāpat kā lielākajā daļā valstu, izdevumi uz vienu studentu Latvija palielinās

augstākajā izglītībā, proti, USD 7 248 tiek tērēti sākumskolā, USD 8 536 - pamatizglītības otrajā posmā un vidējā izglītībā, un USD 13 591 - augstākajā izglītībā (3. attēls).¹

- Latvija 4,1% no iekšzemes kopprodukta (IKP) tērē formālās izglītības iestādēm no sākumskolas līdz augstākajai izglītībai (ieskaitot pētniecību un attīstību). Tas ir mazāk nekā OECD vidējais rādītājs – 4,9% no IKP. Vidēji visā OECD IKP īpatsvars, kas atvēlēts izglītības iestādēm (no sākumskolām līdz augstskolām), kopumā ir bijis stabils (2015. un 2021. gadā – 4,9%). Tomēr tendences dažādās valstīs ievērojami atšķiras. Latvija ir to valstu vidū, kur izdevumi formālajai izglītībai kā daļa no IKP samazinājās no 4,8% līdz 4,1%, jo ilgtermiņa ieguldījumi infrastruktūrā samazinājās salīdzinājumā ar iepriekšējo maksimumu.
- Bērnu agrīnai izglītībai pēdējos gados ir pievērsta liela uzmanība, un jo īpaši tā ir svarīga bērniem no sociālekonomiski mazāk nodrošinātām ģimenēm. Latvijā laikposmā no 2015. līdz 2021. gadam ieguldījumi bērnu agrīnajā izglītībā attiecībā pret IKP ir palielinājušies par 40%. Visā OECD tas šajā periodā ir palielinājies vidēji par 5%.
- Visās OECD valstīs valsts un pašvaldību iestādes ir atbildīgas par lielāko daļu izdevumu izglītībai, jo īpaši obligātajai izglītībai. Latvijā 96% no kopējiem izdevumiem sākumskolām nāk no publiskiem avotiem, kas ir vairāk nekā vidēji OECD (93%). Daudzās valstīs privātie izdevumi veido lielāku daļu pirmsskolas un augstākajā izglītībā. Latvijā publisko izdevumu īpatsvars pirmsskolas izglītībai ir 93%, kas pārsniedz OECD vidējo rādītāju (86%), savukārt augstākajai izglītībai tas ir 62% salīdzinājumā ar OECD vidējo rādītāju (68%).
- Tas, kā tiek finansētas privātās izglītības iestādes, dažādās valstīs ievērojami atšķiras, un dažas no tām pilnībā vai lielākoties finansē valsts, savukārt citas saņem nelielu publisko finansējumu vai nesaņem to vispār. Latvijā publiskie avoti tērē 7 064 USD par vienu skolēnu pašvaldību sākumskolās, savukārt privātajās iestādēs šis skaitlis ir 3 573 USD vienam skolēnam (OECD vidējie rādītāji ir 11 914 USD publiskajās sākumskolās un 7 867 USD privātajās iestādēs).

3. attēls. Kopējie izdevumi uz vienu izglītojamo pamata, vidējā un augstākajā izglītībā (2021. gads)

ASV dolāros atbilstoši pirktspējas paritātes principam, izdevumi izglītības iestādēm

1. Sākumskolas izglītība ietver pirmsskolas un pamatskolas izglītības programmas.

Valstis ir sakārtotas dilstošā secībā atbilstoši kopējiem izdevumiem uz vienu pamatizglītības izglītojamo.

¹ Visi izdevumu rādītāji ir izteikti ASV dolāros atbilstoši pirktspējas paritātes principam (PPP).

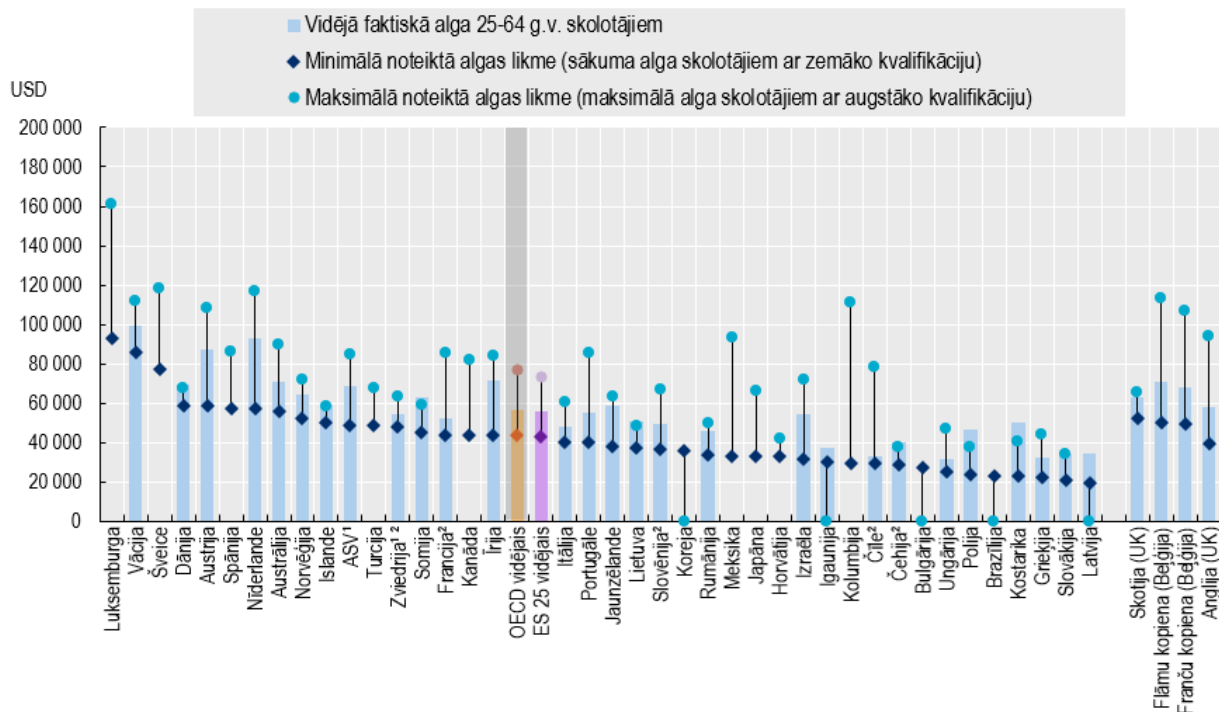
Avots: OECD/Eiropas Statistikas birojs (2024), [C1.1. attēls](#). Vairāk skat. "Īsumā par izglītību 2024" nodaļā par datu avotiem, metodoloģiju un tehniskajām piezīmēm (<https://doi.org/10.1787/e7d20315-en>).

Skolotāji, mācību vide un skolu organizācija

- Skolotāju darbs sastāv no dažādiem pienākumiem, tostarp mācīšanas, bet arī mācību stundu sagatavošanas, skolēnu darbu vērtēšanas un komunikācijas ar vecākiem. Stundu skaits, ko skolotājiem saskaņā ar līgumu ir pienākums mācīt, dažādās valstīs ievērojami atšķiras. Latvijā pamatzglītības otrajā posmā (7.-9. klase) pilnu laiku strādājošiem skolotājiem faktiskais mācīšanas laiks ir vidēji 457 stundas gadā. Tas ir mazāk nekā OECD valstīs oficiāli noteiktais ikgadējais mācīšanas laiks, kas ir vidēji 706 stundas gadā.
- Valstis izdara dažādas izvēles par to, vai uzturēt daudz mazu skolu vai nelielu skaitu lielu skolu. Latvijā sākumskolā vidēji ir 22 skolēni vienā klašu grupā, salīdzinot ar OECD vidējo rādītāju 27. Lielākajās 5% sākumskolu Latvijā ir 116 vai vairāk skolēnu vienā klašu grupā, savukārt OECD vidējais rādītājs ir 91 skolēns vai vairāk. Skalas otrā galā mazākajās 5% pamatskolu ir 5 vai mazāk skolēnu vienā klasē, kas atbilst OECD vidējam rādītājam. Lai gan mazās skolas ir svarīgas, lai nodrošinātu sākumskolu pieejamību, jo īpaši mazapdzīvotos lauku apvidos, to uzturēšana dārgi izmaksā un tām var nākties mācīt dažādu klašu grupu skolēnus vienā klasē. Skolu tīkla optimizācijas centieni Latvijā ietver minimālā skolēnu skaita noteikšanu klasē skolu finansēšanas modeļa reformas ietvaros (sk. arī iepriekšējo sadaļu "Izglītībā ieguldītie finanšu resursi").

4. attēls. Pamatizglītības skolotāju vidējā faktiskā alga, salīdzinot ar minimālo un maksimālo noteikto algas likmi (2023. gads)

Skolotāju gada alga publiskā sektora skolās, ASV dolāros atbilstoši pirktspējas paritātes principam (privātajam patēriņam)

Piezīme: faktiskās algas ietver prēmijas un piemaksas.

1. Faktiskās algas minimālajai un maksimālajai noteiktajai likmei.
2. Faktiskās algas gads ir cits nekā 2023. gads. Vairāk informāciju skat. avota tabulā.

OECD dalībvalstīs un citi dalībnieki sakārtoti dilstošā kārtībā atbilstoši sākuma minimālajai likmei skolotājiem ar zemāko kvalifikāciju.

Avots: OECD (2024). [D3.2. attēls](#) un OECD Data Explorer <https://data-explorer.oecd.org/> Vairāk informāciju skat. "Īsumā par izglītību 2024" nodaļā par datu avotiem, metodoloģiju un tehniskajām piezīmēm (<https://doi.org/10.1787/e7d20315-en>).

- Lielākā daļa izglītības sistēmu iesaista skolēnus un vecākus publiskā sektora skolu pārvaldībā. Lielākajā daļā valstu vecāku pārstāvjiem ir obligāti jābūt iekļautiem publiskā sektora skolu pārvaldes institūcijās. Skolēnu līdzdalība ir mazāk izplatīta, taču ir diezgan tipiska. Latvijā vecāku līdzdalība skolu pārvaldes institūcijās ir obligāta, tāpat kā skolēnu līdzdalība.
- Laikposmā no 2013. līdz 2022. gadam visās OECD valstīs ir palielinājies skolotāju vidējais vecums. Pamatizglītības otrajā posmā 36% skolotāju ir 50 gadus veci vai vecāki, salīdzinājumā ar 35% 2013. gadā. Latvijā ir vairāk skolotāju vecumā no 50 gadiem - 58% skolotāju ir šajā vecuma kategorijā, salīdzinot ar 45% 2013. gadā.

Vairāk informācijas

Vairāk informācijas par "Īsumā par izglītību 2024" izdevumu un piekļuve pilnam rādītāju kopumam pieejama šeit: <https://doi.org/10.1787/c00cad36-en>.

Vairāk informācijas par katra rādītāja datu vākšanā izmantoto metodoloģiju, atsaucēs uz avotiem un konkrētās piezīmes par katru valsti skat. "Īsumā par izglītību 2024" nodaļā par datu avotiem, metodoloģiju un tehniskajām piezīmēm (<https://doi.org/10.1787/e7d20315-en>).

Vairāk vispārīgas informācijas par metodoloģiju, lūdzu, skat. *OECD 2018. gada Starptautiskās salīdzinošās izglītības statistikas rokasgrāmatu* (<https://doi.org/10.1787/9789264304444-en>).

Atjauninātie dati pieejami tiešsaistē: <http://data-explorer.oecd.org/s/5q> un sekojot *StatLinks2* saitei publikācijā.

Izpētiet, salīdziniet un vizualizējiet vēl vairāk datu un analīzes, izmantojot izglītības GPS: <https://gpseducation.oecd.org/>.

Jautājumus var uzdot rakstot OECD Izglītības un prasmju direktorāta "Īsumā par izglītību" komandai: EDU.EAG@oecd.org.

Par šo darbu atbild OECD ģenerālsekretārs. Šeit paustie viedokļi un izmantotie argumenti ne vienmēr atspoguļo OECD dalībvalstu oficiālos uzskatus.

Šis dokuments, kā arī visi šeit iekļautie dati un karte neskar nevienas teritorijas statusu vai suverenitāti pār to, starptautisko robežu un robežu noteikšanu un jebkuras teritorijas, pilsētas vai apgabala nosaukumu.

Statistikas datus par Izraēlu sniedz attiecīgās Izraēlas iestādes, kas arī atbild par šiem datiem. Tas, ka OECD izmanto šādus datus, neskar Golānas augstieņu, Austrumjeruzalemes un Izraēlas apmetņu statusu Rietumkrastā saskaņā ar starptautiskajām tiesībām.

Attiecinājums 4.0 Starptautisks (CC BY 4.0)

Šis darbs ir pieejams saskaņā ar Creative Commons Attribution 4.0 International licenci. Izmantojot šo darbu, jūs piekrītat ievērot šīs licences noteikumus (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Attiecinājums – jums ir jācītē darbs.

Tulkojumi – jums ir jācītē oriģināldarbs, jāidentificē oriģināla izmaiņas un jāpievieno šāds teksts: *Ja starp oriģināldarbu un tulkojumu ir pretrunas, par derīgu jāuzskata tikai oriģināldarba teksts.*

Pielāgojumi – jums ir jācītē oriģināldarbs un jāpievieno šāds teksts: *Šī ir OECD oriģināldarba adaptācija. Šajā pielāgošanā paustie viedokļi un izmantotie argumenti nebūtu jāuzskata par tādiem, kas atspoguļo OECD vai tās dalībvalstu oficiālos uzskatus.*

Trešās puses materiāls – licence neattiecas uz trešās puses materiāliem darbā. Ja izmantojat šādus materiālus, jūs esat atbildīgs par atļaujas saņemšanu no trešās puses un par jebkādam pretenzijām par pārkāpumiem.

Jūs nedrīkstat izmantot OECD logotipu, vizuālo identitāti vai vāka attēlu bez skaidras atļaujas vai ieteikt, ka OECD apstiprina jūsu darba izmantošanu.

Jebkurš strīds, kas rodas saistībā ar šo licenci, tiek izšķirts šķīrējtiesā saskaņā ar Pastāvīgās šķīrējtiesas (PSN) 2012. gada šķīrējtiesas noteikumiem. Šķīrējtiesas atrašanās vieta ir Parīze (Francija). Šķīrējtiesnešu skaits ir viens.

Šis tulkojums ir publicēts ar OECD atļauju. Tas nav oficiāls OECD tulkojums. Par tulkojuma kvalitāti un tā atbilstību oriģinālvalodas tekstam pilnībā atbild tulkojuma autors(-i). Ja starp oriģināldarbu un tulkojumu tiek konstatēta neatbilstība, par pareizu ir uzskatāms tikai oriģinālā darba teksts.

This translation is published by arrangement with the OECD. It is not an official OECD translation. The quality of the translation and its coherence with the original language text of the work are the sole responsibility of the author(s) of the translation. In the event of any discrepancy between the original work and the translation, only the text of original work shall be considered valid.